The Law of Moses as a Global Utopia

As we saw in the previous blog, the Hebrew Bible is the sole guide to man's relationship with God. Therefore, a corollary of this is that in order to seek meaning as God intended, one must study and engage with the Hebrew Bible.

The Israelites were essentially asked to forget the pagan concept as suggested above, and replace it with a single God who does everything. It should be noted that for the Israelites, this was an extremely difficult task. Throughout the chapters of the Bible, we see how the Israelites struggle with the concept of a single God and turn to idolatry, just like their neighbors.

The system of special laws given to the Israelites came mainly to distinguish the Israelites from the peoples who lived around them at the time. These were peoples who offered human sacrifices to the idols they worshiped. Therefore, God required the Israelites to be היו אלו עמים שהקריבו קורבנות אדם לאלילים שאותם הם different and distinct from those surrounding peoples.

Hence, all the special instructions presented on food consumption come to present the difference that exists between the Israelites and other peoples.

Today, as stated, the desire to distinguish between the Israelites and other peoples is almost nonexistent. Therefore, certain instructions that came to distinguish between the Israelites and other peoples become irrelevant to other peoples.

The system of laws that remains relevant to a proper social order is divided, as stated, into a number of main areas of reference. Of course, this is an artificial division since in fact all the laws are supposed to be interconnected.

That is, when one law, for example, talks about animal cruelty. This provision seeks, for example, to treat animals with respect, not to abuse them or cause them unnecessary suffering.

All of these provisions are related to the issue of animal cruelty and not to cause the animal unnecessary suffering. Thus, there is little connection between the way in which one seeks, for example, to treat an animal positively and the type and/or purpose for which that animal is used.

Thus, it is forbidden to be cruel to a domestic animal used for food and/or work, just as it is forbidden to be כך, אסור להתאכזר אל חיית הבית המשמשת למזון ו/או cruel to one's pet.

For example, one should not treat a horse or donkey used for work badly and cruelly, and treat the family dog kindly. All animals are entitled to fair, nondiscriminatory, and non-cruel treatment.

תורת משה כאוטופיה עולמית

כפי שראינו בבלוג הקודם, ספר התנ"ך העברי מהווה את המדריך הבלעדי לקשר של אדם עם האלוהים. לכן, פועל יוצא מזה הוא על מנת לחפש משמעות כפי שאלוהים התכוון יש ללמוד ולעסוק בתנ"ך העברי.

בני ישראל, התבקשו למעשה לשכוח מקונספט האלילי כפי שהוצע לעיל, ולהחליף אותו באל יחיד שעושה הכל. יש לציין כי עבור בני ישראל, הייתה זו משימה קשה ביותר. לאורך כל פרקי התנ"ך, אנו רואים כיצד בני ישראל נאבקים בקונספט של אל יחיד ועוברים לעבוד אלילים, בדיוק כמו השכנים שלהם.

מערכת החוקיים המיוחדים שניתנו לבני ישראל, באו בעיקר כדי להבדיל את בני ישראל מהעמים שחיו בזמנו בסביבתם. עבדו. לכן, אלוהים דרש מבני ישראל להיות שונים ומובדלים מאותם עמים שמסביב.

מכאן, כל ההוראות המיוחדות שהוצגו על צריכת מזון, באים כדי להציג את ההבדל הקיים בין בני ישראל ושאר העמים. כיום כאמור, הרצון להבדיל בין בני ישראל לשאר העמים, כמעט ואינו קיים כלל. לכן הוראות מסוימות שבאות כדי להבדיל בין בני ישראל לשאר העמים, הופכות להיות לא רלוונטיות לשאר העמים.

מערכת החוקים שנותרה רלוונטית לסדר חברתי תקין, מחולקת כאמור למספר תחומי התייחסות עיקריים. כמובן, שזוהי חלוקה מלאכותית הואיל ובעצם כל החוקים אמורים להיות קשורים זה בזה.

כלומר, כאשר חוק אחד למשל, מדבר על צער בעלי חיים. הוראה זו מבקשת למשל להתייחס בצורה מכובדת לבעלי חיים, לא להתעלל בהם ולא לגרום להם סבל מיותר.

כל ההוראות הללו קשורות לנושא של צער בעלי חיים ולא לגרום לבעל החיים צער מיותר. כך, אין הרבה קשר בין הצורה בה מבקשים למשל להתייחס בצורה חיובית אל בעל החיים לסוג ו/או המטרה שמשמש אותו בעל החיים.

לעבודה כמו שאסור להתאכזר לחיית המחמד שלו.

אין למשל להתייחס גרוע ובאכזריות לסוס או לחמור המשמשים לעבודה ולהתייחס בחביבות לכלב המשפחה. כל בעלי החיים זכאים ליחס הוגן, לא מפלה ולא אכזרי.

The reason for this will always ultimately be related to humans. A person who is cruel to animals, beats them, and does things to them that they would not do, may also move on to humans and perform things that they would not do. Thus, someone who is used to being cruel to animals may, it is assumed, not stop his habit. And be cruel to humans as well.

In principle, all these Torah laws can be divided into four main categories. Each category includes a number of laws that characterize the category itself.

The first category talks about laws that prevent deception. That is, these are laws that aim to present a true representation so that the other party does not fall for the trap.

In a system of laws to prevent deception of others, one can also include other laws that can apparently also fit into another category. However, the main important characteristic is that these are laws that may prevent another person from falling for the trap.

The next category talks mainly about fair behavior, about fairness in the relationship that people must maintain when they live together in a given territory.

Fairness requires considering others and trying not to cause unnecessary problems for others. When people live in a certain territory, it is expected that there will be friction and problems that may arise mainly as a result of a lack of consideration.

When the parties living in a given territory, consider each other and treat each other fairly, it will be much easier to get along in the same territory. But contrary to the argument of "live and let live" here it is about being considerate and fair to others. Thus, if everyone treats each other fairly, everyone will be much better off.

For example, a provision that we find in Deuteronomy, chapter 24, verses 14 to 15. According to this provision, it is forbidden to oppress the worker. The worker must be given all the options so that he can earn a living with dignity. Thus, when the employer complains about the worker's salary, he commits an offense against fairness. This is not just a matter of fraud, since in the end, the employer may pay the worker his salary. However, the payment was not at the time agreed upon between them.

This leads to resentment on the part of the worker, who לא מדובר כאן רק על הונאה, הואיל ובסופו של דבר, המעביד sometimes impatiently awaits his salary. Likewise, the worker may promise to pay his creditors his debts based on the belief that he will receive his salary at a specified time.

In fact, preventing the payment of the salary at the

הטעם לכך תמיד יהיה קשור בסופו של דבר לבני אדם. אדם המתאכזר לבעלי חיים, מכה אותם ועושה להם מעשים שלא יעשו, עשוי גם לעבור גם לבני אדם ולבצע מעשים שלא יעשו. כך, מי שרגיל להיות אכזר לחיות , עשוי יש לשער, לא להפסיק את מנהגו ויתאכזר גם לבני אדם.

באופן עקרוני ניתן לחלק את כל דיני התורה הללו, לארבע קטגוריות עיקריות. כל קטגוריה כוללת מספר חוקים אשר מאפיינים את הקטגוריה עצמה.

הקטגוריה הראשונה מדברת על חוקים אשר מונעים הטעיה. כלומר, אלו חוקים אשר מטרתם להציג מצג אמת על מנת שהצד האחר לא יפול בפח.

במערכת חוקים למניעת הטעיה של הזולת, אפשר לכלול גם חוקים אחרים שלכאורה יכולים לעמוד גם בקטגוריה אחרת. אולם, המאפיין החשוב העיקרי הוא שאלו הם חוקים אשר עשויים למנוע מאדם אחר ליפול בפח.

הקטגוריה הבאה מדברת בעיקר על התנהגות הוגנת על הגינות במערכת היחסים שצריכים בני האדם לשמר כשהם חיים בצוותא בטריטוריה נתונה.

ההגינות מחייבת להתחשב באחר ולנסות לא לגרום לאחר בעיות מיותרות. כאשר אנשים חיים בטריטוריה מסוימת, מן הצפוי שיהיו חיכוכים ובעיות שעשויות להיווצר בעיקר כתוצאה מחוסר התחשבות.

כאשר הצדדים החיים בטריטוריה נתונה, מתחשבים זה בזה ונוהגים באופן הוגן זה לזה, יהיה הרבה יותר קל להסתדר באותה הטריטוריה. אבל בניגוד לטיעון של "חייי ותן לחיות" כאן מדובר על להתחשב ולנהוג בהגינות כלפי האחר. כך, אם כל אחד ינהג בהגינות כלפי האחר, לכולם יהיה הרבה יותר

למשל, הוראה שאנו מוצאים בספר דברים פרק כד' פסוק יד' עד טו'. על פי הוראה זו, אסור לעשוק את העובד. צריך לתת לעובד את כל האפשרויות כדי שהוא יוכל להתפרגס בכבוד. כך, כאשר המעביד מלין את שכרו של העובד, הוא עובר עבירה על הגינות.

עשוי לשלם לעובד את שכרו. אבל, התשלום לא היה בזמן המוסכם ביניהם.

זה מוביל להתמרמרות של העובד, אשר לפעמים מצפה בקוצר רוח לקבל את שכרו. כמו גם, העובד עשוי להבטיח agreed time may lead to a series of problems and consequences that are sometimes unexpected and may cause significant damage to all parties involved. Therefore, such fair behavior, by paying on time and keeping promises, can lead society to a better place.

The last category leads us to the true meaning of the relationship between humans in their entirety. Here, for example, we find all those provisions that prohibit incest and/or treatment of parents, elders, etc.

This category, which can be called honor or respecting the other, comes to strengthen the relationship within the family on every issue. Starting from the nuclear family through the extended family and ending with the entire tribe and/or nation.

When we find a provision found in the book of Leviticus, chapter 19, verse 22, regarding the need to respect the elderly. We understand what it means to be an old man in a productive society where even today the elderly, who have left the employment circle, decrease in their income level and sometimes begin to live in a very low income situation.

declining ability to work and earn a living, as well as his retirement. Therefore, the eternal sentence in the Book of Psalms, chapter 8, verse 9, "Do not cast me off in the time of old age; do not forsake me when my strength is spent," may resonate well with this instruction. When the elderly cannot support themselves, they need help, but most of all, they need respect.

Because when they are not respected for being unproductive and/or sometimes not independent, they become a tool for others. Respecting the elderly in society is a clear sign of a more developed and moral culture than a culture in which the elderly are "playthings" of any kind.

There are other instructions that, as mentioned, cannot be included in these categories. However, they are of enormous importance in the fabric of relationships between people living in the same territory.

For example, the prohibition of idolatry. This is an instruction that in fact cannot be included in the categories suggested above. However, it is instruction whose meaning is important for the continuation of life together in any society.

Modern idolatry exists. Although not in the ancient form where people created images and worshiped them in various ways. Today, people have created additional idols for themselves, honor, power, wealth, and there

לשלם לנושים שלו את חובותיו על סמך האמונה שהוא יקבל את שכרו בזמן נקוב.

למעשה, מניעת תשלום השכר בזמן המוסכם, עשויה להוביל למסכת של בעיות ותוצאות שלפעמים בלתי צפויות ועשויות לגרום לנזק משמעותי לכל הצדדים המעורבים. לכן, התנהגות בהגינות שכזו, על ידי תשלום בזמן ועמידה בהבטחות, מסוגלת להוביל את החברה למקום טוב יותר.

הקטגוריה האחרונה מובילה אותנו אל המשמעות האמיתית של מערכת היחסים בין בני האדם בכלולותם. כאן, נמצא למשל את כל אותם הוראות האוסרות על גילוי עריות ו/או על היחס להורים, לזקנים ועוד.

קטגוריה זו אותה ניתן לכנות בשם כבוד או לכבד את האחר, באה על מנת לחזק את מערכת היחסים בקרב המשפחה על כל סוגיה. החל מהמשפחה הגרעינית דרך המשפחה המורחבת וכלה בכל השבט ו/או העם.

כאשר אנו מוצאים הוראה הנמצאת בספר ויקרא פרק יט' This economic situation is a direct result of his מסוק לב' בדבר הצורך לכבד את הזקנים. אנו מבינים מה המשמעות של להיות זקן בחברה יצרנית בה אפילו עד היום הזקן, שיצא ממעגל התעסוקה, יורד ברמת ההכנסה שלו ומתחיל לחיות לעיתים במצב של הכנסה נמוכה מאד.

> מצבו הכלכלי הזה, הוא תוצאה ישירה של ירידה ביכולתו לעבוד ולהתפרנס וכן כתוצאה מיציאתו לגמלאות. לכן, המשפט הנצחי שבספר תהילים פרק עט' פסוק ט' "אל תשליכני לעת זיקנה ככולת כוחי אל תעזבני", עשוי להדהד היטב בהוראה זו. כאשר הזקן, לא יכול לפרנס את עצמו, הוא זקוק לסיוע אבל יותר מכל הוא זקוק לכבוד.

> כי כאשר לא יכבדו אותו בעבור זה שאינו יצרני, ו/או לפעמים לא עצמאי, הוא הופך להיות כלי של האחרים. כיבוד הזקנים של החברה מהווה סימן מובהק לתרבות מפותחת ומוסרית יותר מאשר תרבות בה הזקנים מהווים "כלי משחק", מכל סוג שהוא.

> ישנם עוד הוראות אשר כאמור לא יכולות להיכלל בקטגוריות הללו. אולם יש להם חשיבות עצומה לתוך מרקם היחסים בין בני אדם החיים באותה טריטוריה.

> למשל האיסור לעבוד אלילים. זוהי הוראה שלמעשה לא יכולה להיות כלולה בקטגוריות שהוצעו לעיל. עם זאת זוהי הוראה שמשמעותה חשובה להמשך החיים המשותפים בכל חברה.

are even those who worship other people.

It follows that the Torah of Moses, as offered at the beginning of the Hebrew Bible, constitutes the sole guide to a person's relationship with God, with animals and plants, and among themselves. Therefore, a corollary of this is that in order to seek meaning as God intended, one must study and engage with the Hebrew Bible.

The most important part of all this will be that we can live in a better world, a world that is right and peaceful, as Isaiah presents in chapter 11, verse 6, "And the wolf shall lie down with the lamb, and the leopard with the young goats, and the young bull, and the impious, and the ravenous, together, and a little child shall lead them."

This sentence sums up the ultimate global utopia. A wolf that preys, lives peacefully with a lamb that is used as food, and a little child, symbolizing the weakest משפט זה מסכם את האוטופיה העולמית האולטימטיבית. link in society, leads them.

No one attacks anyone, no one steals from anyone, no one threatens anyone. Everyone lives in peace and harmony with one another.

This is not just a "vision" of the end of days in which we "must" wait for the coming of a "Messiah" who will come and redeem the world! This can be done without a "Messiah" and without waiting for what the various theological concepts demand.

It must be remembered that the goal of all theological concepts is one - to control believers. Therefore, they must put them into a framework in which it is possible to control them.

If we adopt the Torah of Moses, even atheists can "earn salvation." Because according to the Torah of Moses, there is no need to involve the divine being in order to earn a good life.

"resurrection of the dead" to earn "redemption" and utopia. This is possible right now, in our own lifetime. The Torah of Moses does not speak of a "Messiah," the מעבר לזה, לא צריך להמתין "לתחיית המתים" כדי לזכות "end of days," or the "resurrection of the dead."

These are inventions of Rabbinic Judaism that came to control the Jews and replace the rule of the priests who received this mandate from the divine being in several ways in the Torah.

The Torah of Moses speaks of redemption here and now, we do not have to die to reach the "Garden of Heaven". We can gain a fair, peaceful and fruitful life while we are still alive, if only we adopt this model for ourselves.

עבודת אלילים מודרנית קיימת. אומנם לא במתכונת העתיקה בה בני אדם יצרו דמויות והעריצו אותם בדרכים שונות. כיום בני אדם יצרו לעצמם אלילים נוספים, כבוד, כוח, הון ואפילו ישנם כאלו המעריצים בני אדם אחרים.

מכאן יוצא כי תורת משה, כפי שמוצעת בתחילת ספר התנ"ך העברי מהווה את המדריך הבלעדי לקשר של אדם עם האלוהים, עם החי והצומח ובינם לבין עצמם. לכן, פועל יוצא מזה הוא על מנת לחפש משמעות כפי שאלוהים התכוון יש ללמוד ולעסוק בתנ"ך העברי.

החלק החשוב מכל זה יהיה שכדי שנוכל לחיות בעולם טוב יותר, עולם תקין החי בשלום כפי שישעיהו מציג בפרק יא' פסוק ו' "וַגָּר זַאַבֹּ עִם־כֶּבֶשׁ וְנָמֵר עִם־גְּדֵי יִרְבֶּץ וְעַגֶּל וּכְפֵיר . "וֹמָריאֹ יַחְדָּׁו וְנַעַר קּטָן נֹהָג בָּם

זאב טורף, חי בשלום עם כבש המשמש מזון, וילד קטן, המסמל את החוליה הכי חלשה בחברה, מוביל אותם.

אף אחד לא מתקיף אף אחד, אף אחד לא גוזל מאף אחד, אף אחד לא מאיים על אף אחד. כולם חיים בשלווה ובשלום זה

זה אינו רק "חזון" לאחרית הימים בו אנו "חייבים" להמתין לבואו של "משיח" שיבוא ויגאל את העולם! זה ניתן לעשייה בלי "משיח" ובלי להמתין למה שהתפיסות התאולוגיות השונות דורשות.

יש לזכור כי מטרת כל התפיסות התאולוגיות אחת היא – לשלוט על המאמינים. לכן, הן חייבות להכניס אותם אל תוך מסגרת בה יש אפשרות לשלוט עליהם.

אם נאמץ את תורת משה, גם אתאיסטים יכולים "לזכות Furthermore, we do not have to wait for the בגאולה". כי אין כל צורך לפי תורת משה לערב את הישות האלוהית כדי לזכות לחיים טובים.

> "לגאולה" ואוטופיה. הדבר אפשרי כבר עכשיו, בחיינו אנו. תורת משה אינה מדברת על "משיח", על "אחרית הימים" ועל "תחיית המתים".

> אלו הם המצאות של היהדות הרבנית שבאו כדי לשלוט על היהודים ולהחליף את שלטונם של הכוהנים אשר קיבלו את המנדט הזה, מאת הישות האלוהית במספר אפשרויות בתורה.

> תורת משה מדברת על גאולה כאן ועכשיו, לא צריך למות

Torah of Moses speaks of "an eye for an eye" about stoning and killing in any case. I'm telling them, it really says so there.

But what is it used for? After all, it doesn't say that one should get up in the morning to look for someone and gouge out their eye, or stone them. All of these punishments are for real offenses that were committed.

These offenses in light of the Torah of Moses were discussed in some legal or deliberative forum and the offender was found guilty. Only then is the cruel verdict carried out.

But everyone is forgetting the main point here. What is the main point in laws is preventing the offense. Deterrence here is more important than punishment, and this is not mentioned by critics.

A person from a village who knows that if he commits an offense, he will get a lighter punishment, will he still מניעת העבירה. ההרתעה כאן חשובה יותר מהעונש ואת זה commit the offense. The chance that a sane person will commit an offense that carries a heavy punishment is extremely low.

Here again, critics will jump in and claim what about a person who committed an offense unintentionally? It is clear that this is a possibility that exists. A person accidentally runs over his little son who was playing in the yard. A person accidentally forgets his son and/or his pet in the car and a disaster occurs.

It is absolutely clear, just as it is absolutely clear that there is no law for a person who committed an offense by accident as there is for a person who committed an offense intentionally and knowingly. The Torah offers a detailed mechanism for what the law is for a person who kills by mistake.

Therefore, in fact, all those who committed an offense by mistake have a remedy and are not subject to these cruel laws, which are intended to prevent and deter those who commit offenses intentionally knowingly.

Without deterrence we have a much more complicated world with more violence and more crime, more wars and much worse. Therefore, when we have the Torah of Moses, it cannot offer us to "hug" all the time and sing "cumbia".

"מבטיחות", משום שהן יודעות בתוך תוכם כי זה לעולם לא |This belongs to the type of "utopia" that theological concepts "promise," because they know deep down that it will never happen.

But what ultimately happens is the continuity of the control of theological concepts over their believers. This method of control also exists among concepts that

Here, critics will surely jump in and claim that the כדי להגיע ל"גן העדן". נוכל לזכות בחיים הוגנים, שלווים ופוריים כבר כאשר אנחנו בחיים, אם רק נאמץ לעצמנו את המודל הזה.

> כאן בוודאי יקפצו המבקרים ויטענו כי תורת משה מדברת על "עין תחת עין" על סקילה ועל הריגה בכל מקרה. נכון אני אומר להם זה באמת כתוב שם כך.

> אבל למה זה משמש? הרי לא כתוב שיש לקום בבוקר לחפש מישהו ולהוציא עין, או לסקול אותו. כל העונשים הללו, הם על עבירות אמיתיות שנעשו.

> עבירות אלו לאור תורת משה נדונו באיזה שהוא פורום משפטי או דיוני והעבריין נמצא אשם. רק אז מקיימים את פסק הדין האכזרי.

> אבל כולם שוכחים כאן את העיקר. מה העיקר בחוקים זה המבקרים לא מזכירים.

> אדם מהישוב שיודע שאם יעשה עבירה יקל עונש כבד, האם הוא יעשה בכל זאת את העבירה. הסיכוי שאדם שפוי יעשה עבירה שלצידה עונש כבד, נמוך ביותר.

> כאן שוב יקפצו המבקרים ויטענו מה בקשר לאדם שעשה עבירה בשוגג? ברור שזאת אפשרויות שקיימת. אדם בשוגג גם דורס את הבן הקטן שלו ששיחק בחצר. אדם בשוגג שוכח את הבן שלו ו/או את חיית המחמד שלו ברכב וקורה אסון. ברור לחלוטין, כמו שברור לחלוטין כי אין דין אדם שעשה עבירה בשוגג כדין אדם שעשה עבירה בכוונה ובמודע. התורה

> לכן, למעשה כל אלו שעברו עבירה בשגגה יש סעד ואין הם נתונים למרות החוקים האכזריים הללו, שמטרתם למנוע ולהרתיע את אלו שיעברו עבירות בכוונה תחילה ובמודע.

מציע מנגנון מפורט מה דינו של הורג בשגגה.

בלא הרתעה יש לנו עולם הרבה יותר מסובך עם יותר אלימות ויותר עבריינות יותר מלחמות והרבה יותר גרוע. לכן כאשר יש לנו את תורת משה, היא לא יכולה להציע לנו "להתחבק" כל הזמן ולשיר "קומביה".

זה שייך לסוג "האוטופיה" שהתפיסות התאולוגיות

אבל מה שבסופו של דבר קורה, זה המשכיות השליטה של התפיסות התאולוגיות על המאמינים שלהם. שיטת השליטה הזו קיימת גם בקרב תפיסות שאינן תאולוגיות, אלא

are not theological, but rather atheological on behalf of the political left in the world.

Without noticing, these atheological concepts imitate theological concepts in many areas. Why? Since these methods work for theological concepts, they will also work for atheological concepts.

Therefore, in order to change, it is impossible to do the same things and expect a different result. This is the way of those who, according to Einstein's method, can be called irrational.

To truly reach utopia, we must change the concept. We have before us a well-ordered and well-organized concept. We do not need to invent things. Everything is written and anyone can read it.

Besides, most of humanity is familiar with the Hebrew Bible and its books. Thus, there is no need to create any special distribution mechanism.

What is needed is to adopt the Torah of Moses. If everyone adopts it for themselves, we will get a global utopia. There is no need for an order, no need for an organization to guide, explain, interpret and establish rules of conduct, laws and instructions.

This method will only take the main thing out of the Torah of Moses. Each person will individually adopt these instructions for themselves, and we will get a better utopian world, a world that is good to live in.

א-תאולוגיות מטעם השמאל הפוליטי בעולם.

בלי לשים לב, תפיסות א-תאולוגיות אלו, מחקות בהרבה תחומים את התפיסות התאולוגיות. למה? הואיל והשיטות הללו עובדות עבור התפיסות התאולוגיות, לכן הן תעבודנה גם עבור התפיסות הא-תאולוגיות.

לכן, כדי לשנות אי אפשר לעשות את אותם הדברים ולצפות לתוצאה שונה. זה דרכם של כאלו שעל פי שיטתו של איינשטיו ניתן לכנות לא רציונליים.

כדי להגיע באמת לאוטופיה, חייבים לשנות את התפיסה. יש לפנינו תפיסה מסודרת ומאורגנת היטב. לא צריך להמציא את הדברים. הכל כתוב וכל אחד יכול לקרוא.

מלבד זאת, מרבית האנושות מכירים את התנ"ך העברי ואת ספריו. כך, אין כאן אפילו צורך לייצר איזה מנגנון תפוצה מיוחד.

מה שצריך זה לאמץ את תורת משה . אם כל אחד יאמץ אותה לעצמו, נקבל אוטופיה עולמית. אין צורך במסדר, אין צורך בארגון על אשר ינתב, יסביר, יפרש ויקבע כללי התנהגות, חוקים והוראות.

שיטה זו, רק תוציא את העיקר מתורת משה. כל אדם באופן פרטי יאמץ לעצמו את ההוראות הללו, ונקבל עולם טוב יותר אוטופי מתחש בזולת עולם שיהיה טוב לחיות בו.